

[Carl Petersen.]

som skal arbejde med Forslaget, hvis disse Ændringer allerede havde været samlet og indarbejdet i Forslaget.

Bestemmelsen om, at Loven ogsaa kommer til at omfatte Afvanding af Skovarealer, betragter vi som naturlig, naar saadanne Afvandingsarbejder har gavnlige Virkning paa Beplantningerne. Der er jo en Del, der tyder paa, at Skovenes Produkter i den kommende Tid vil faa stor nationaløkonomisk Betydning, hvorfor det ogsaa har Betydning, at Vækstbetingelserne i Skovene bliver de bedst mulige.

Bestemmelsen om, at Afvandingskommissionen kan foretage Ekspropriation paa de Omraader, som er nævnt, har vor varmeste Sympati, og det samme gælder den Beføjelse, der tillægges en snævrere Kreds af Afvandingskommissionen, hvor det drejer sig om en Sags fortsatte Behandling, naar Omfanget af Omkostningerne ikke overstiger 10 000 Kr. for hele Arbejdet og ikke nogen Enkeltpersons Andel vil overstige 2 000 Kr.

Derimod kunde efter min Mening Bestemmelsen om en Overtaksation til at prøve Rigtigheden af de Erstatningssummer, som en Afvandingskommission fastsætter for Ekspropriationer, der foretages, være sparet, idet den strider noget imod de Fremskridt og den Forenkling, som ellers kendetegner disse nye Bestemmelser. Jeg finder nemlig, at Afvandingskommissionernes Sammensætning er en Borgen for, at der ikke træffes vilkaarlige Afgørelser med Hensyn til Erstatningerne. Adgangen til Appel er derfor ikke nødvendig, men hvis den højtærede Minister finder det hensigtsmæssigt at bibeholde denne Bestemmelse, bør den økonomiske Risiko ved at appellere være større end foreslaaet her, hvor selv den mindste Ændring i den Afgørelse, Overtaksationen træffer, naar den falder ud til Fordel for den, der foranlediger Appellen, vil paalægge alle de øvrige i Anlægget interesserede Lodsejere Udgiften ved Overtaksationens Arbejde, og dette er ikke rimeligt. Erfaringen fortæller os, hvor hyppigt der blandt Lodsejere, som er interesserede i et Fællesarbejdes Udførelse, kan være en Mand, der kværunder over alt og alle og derfor skaber de største Vanskeligheder for Arbejdets Igangsættelse. Det vil utvivlsomt blive denne Kategori af Folk, som vil gaa til Overtaksationen, og efter min Mening burde der ikke gives Adgang hertil.

Med Hensyn til den nye Bestemmelse, hvorefter der gives Adgang til Tilskud ogsaa til Udgifter, som medgaar til Benyttelse af

Gravemaskiner, kan vi være enige i det formaalstjenlige heri, naar Bestemmelsen anvendes med den Varsomhed, som er nødvendig for den rigtige Opfyldelse af det beskæftigelsesmæssige Formaal med denne Lovgivning. Formaalet er jo, at der skaffes den størst mulige Beskæftigelse for menneskelig Arbejdskraft, og det maa derfor være Afvandingskommissionens Opgave ikke at indstille højere Tilskud til denne Art Arbejde, end at det dækker det teknisk nødvendige, og ikke under noget Forhold indstille saa store Tilskud, at det kan animere til Benyttelse af Gravemaskiner, hvor Arbejdet i øvrigt kan udføres som Haandarbejde. Der melder sig jo ogsaa et andet Problem i denne Forbindelse, nemlig Spørgsmaalet om Brændsel til disse Maskiner. Enten der saa anvendes Olie eller andet Brændsel som Drivkraft, saa ved vi, at der er haardt Brug for dette andre Steder. Jeg vilde ikke betragte det som en Forringelse af Forslaget, hvis Loftet over de Procenter, der kan gives til dette Formaal, blev lagt noget lavere end de anførte 50 pCt.

De Beløb, der foreslaas som Maksimum for Statslaan, har vi intet at indvende imod, og det samme gælder de Betingelser, paa hvilke der udlaanes. Der er blot et enkelt Spørgsmaal i denne Forbindelse, jeg gerne vil have klaret. I Lovens § 1 staar der, at Laan til Kalkning skal afdrages i 14 Terminer fra Laanets Stiftelse; der er altsaa ingen Periode for Afdragsfrihed, men af den nye Paragraf, der i det foreliggende Forslag betegnes som § 4, fremgaar det ikke, at der er anden Afdragstid for Laan, som ydes til Kalkning, end for Laan, der ydes til andre Arbejder. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Landbrugsminister er enig med mig i, at Afdragstiden ikke bør være ens, eftersom Virkningen af et Kalkningsarbejde er af meget kortere Varighed end Virkningen af de andre Arbejder, der her er nævnt, saaledes at 7 Aars Afdragstid maa siges at være rigelig.

Forhøjelsen af Laanebeløbet til fælles Arbejder fra 30 000 til 50 000 Kr. hilser vi med Tilfredshed, da der nu mere end forhen maa forventes at ville blive Tale om Igangsættelse af større og dyrere Arbejder. Det vil derfor være en Lettelse at kunne regne med dette større Beløb i Stedet for eventuelt at skulle henvende sig til Finansudvalget.

Med Hensyn til Bestemmelserne om Oprettelse af en Grundforbedringsfond vil sikkert mange glæde sig over, at denne Fond nu bliver en Kendsgerning, saaledes at den Stabilitet i Udlaanene til Grundforbedrings-